

وانه ۹۶: چاوپېداخشانه وه ۴ عيسای مه سيخ: (ته واو بوو!)

يوحنا ۱۹ و عبرانيه كان ۱۰

سې وانې له مو پېش د ستمان كړد به چاوپېداخشانه وه ي په يامې پيغه مبراني خودا. وهك بينيمان، خودا په رتوكې خوي دابه شي دوو به شي گرنګ كړدوه، په يماني كون و په يماني نوي. په يماني كون يه كه م به شي په رتوكې سرسوپه يني خوي. پيگ هاتووه له تورات و زه بوره كان و نو سينه كانې تري پيغه مبران. له م يه كه م به شي په رتوكې خودا بينيمان چون ئادمې باپيره گوره مان گوپرايه لي خودا نه بوو، و به و شيويه هه موو نه وه كانې خوي برده ناو شان شينه ي شه ي تانه وه. به لام هه روه ها فيربويين كه خودا به ليكي دا پرگاري دهر يكي به هيژ بنيريته خواره وه بو نه وه كانې ئادم بو ئه وه ي ئه و كه سانه پرگار بكات كه باوه پر دين و بيانگه رينيته وه ناو شان شيني خودا. ئه م به ليكته سرسوپه ينيه به شيكي گرنګ بوو له په يماني كون.

بو ئه وه ي پلانه كه ي دست به كار بكات و پرگاري دهره كه بنيريته، خودا بانگي ئيبراهيمي كړد له تهمني پريدا و پي فريمو، (جا ده تكه م به نه ته وه يه كي مه زن... و هه موو نه ته وه كانې سهر زه وپش به هو ي تووه به ره كه تدار ده بن.) (په يدا بوون ۱۲: ۲، ۳) بويه بينيمان چون خودا ئيبراهيمي كړد به باوكي نه ته وه ي ئيسرائيل. و به و نه ته وه يه بوو خودا نو سينه كانې پيغه مبراني به خشي. بو ماوه ي هه زار و پينج سه د سال، خودا ووشه ي خوي بو گه لي ئيسرائيل نارد، كه وا له بيري زور پياواني چه سپاند - له پيغه مبر موساوه تا پيغه مبر يه حيا. له پښتو ئه م پيغه مبرانه وه خودا دو باره ناراستو دروستي نه وه كانې ئادمې سه لماند و هاتني پرگاري دهر ي راستو دروستي بو يان ئاشكرا كړد، ئه وه ي خوي خوي خوي دهر ي ئي بو ئه وه ي قهردي گونا هه كانې ئه وان بداته وه.

وهك بينيمان په يماني كون كه وا خودا له گه ل گونا هباران دايمه زراند، داواي قورباني ئاژهلې ده كړد. رايده گه ياند كه، ليخوشووني گونا هپش بي خوين رشتن ناييت - چونكه كرلي گونا ه مردنه! به لام قورباني ئاژهل، كه وا خه لكې ده يانكرد له يه كه م نه ته وه وه، ناتواني به راستي سزاي گونا ه بداته وه، له بهر ئه وه ي به هاي ئاژهل و به هاي مرؤف هاوتا نيه. بو نمونه، ئه گه ر سه ياره يه كي ياريم هه بي، ئايا ده توانم بچه مه عره ز و به سه ياره يه كي راستي بيگورمه وه، با بلين له گه ل مارسديس؟ بي گوومان نه خير! بو نا؟ له بهر ئه وه ي به هاي سه ياره يار ييه كه ي من هاوتاي به هاي سه ياره يه كي راستي نيه! به هه مان شيوه، قورباني ئاژهل، كه وا خودا داواي ده كړد له نه ته وه كانې پيشتر، نه يده تواني گونا ه لادبات، له بهر ئه وه ي به هاي ئاژهل و به هاي مرؤف يه كه نيه. وهك بينيمان، قورباني ئاژهل تنه هپما بوون - چاوه پواني ئه و كاته بوون كه خودا قورباني راسته قينه بنيريته خواره وه: پرگاري دهر ي پيرؤز، ئه وه ي په يماني نوي هينا. قورباني ئاژهل تنه هپما بوو ماوه يه كه گونا ه داده پوشن، ناتوانن گونا ه به يه كجاري لايبن.

به شي دووه مې په رتوكې خودا به ناوي په يماني نوي يه يا خود ئينجيل. باسي په يمان (يا خود ريگه كه وتنمان) بو ده كات كه وا خودا له گه ل مرؤف دايمه زراند له پښتو خوي ئه و پرگاري دهره ي له ئاسمانه وه هات. په رتوكې ئينجيل چيرؤكي عيساي پرگاري دهره، ئه وه ي هپماي و نيشانه ي قورباني ئاژهلې هينا يه دي كاتي خوي خوي رشت له سهر خاچه كه، تاكو بتوانين لي خوش بووني گونا هه كانمان وه ربيگرين. بوچي پرگاري دهره كه ده بوايه له ئاسمانه وه بيت؟ له بهر ئه وه ي هه موو نه وه كانې ئادم باري گونا هپان له خو گرتوه. گونا هباريگ ناتواني گونا هباريكي تر پرگار بكات. بو پوونكردنه وه، ئه گه ر نافرته يگ ته شتيك ئاوي له سهر سهرې خوي دانا بيت، ئايا ده تواني ته شتيكي تر بو كه سيكي تر هه لگري؟ نه خير. به هه مان شيوه، گونا هبار ناتواني سزاي گونا هه كي سيكي تر هه لگري. به لام، عيساي مه سيحي پرگاري دهر، كه وا خودا نارديه خواره وه هپچ باري گونا هه ه لته گرتبوو، له بهر ئه وه ي پوحي پاكي كوري خودا بوو، ئه و ووشه يه ي له گه ل خودا بوو له سهره تاوه. له پاكي زه يه كه له دا يك بوو. بويه، جه سته ي وهك ئيمه هه بوو، به لام خه سله تي خراپه كاري ئيمه ي نه بوو. باري گونا هه ي له سهر شان نه بوو. له بهر ئه وه بوو خودا تواني باري گونا هه هه موومان بكات سهر شاني. عيساي پيرؤز له بهر له سنور دهرچووني ئيمه مرد. پاشان سي رؤژ له دواي ئه وه، له مردن هه لسا يه وه تاكو ژيانمان نوي پي

بېهڅښۍ. مردن وگور و شهيتان و گوناځی به زاند!

هموموان له ناو قولایي گوناځی له دایک بووین. هیچ کهس نیه بېته پزگارکردنمان، جگه له مهسيح کهوا له سهرهوه هات. نهگه رمتمانه ځوی پي بکې، نهوا له ناو چالی گوناځی دتهښتته دهرهوه. نهوا له ناسمانه وه هات تاكو نهوه کانی ئادم پزگار بکات له گوناځی کانیان. ئیستاش گه پراوه تهوه ناسمان، بۆ نهوه شفاعت بکات بۆ نهوه کهسانه ځی باوه پریان پي هیه. نووسراوی پیرۆز ناوا ده فرموی: چونکه خدا یه که و یه ک نیوانگر له نیوان خدا و مرؤف دایه، عيسای مهسيحی مرؤف، نهوهی وه ک قوریانی ځوی بۆ هموموان بهخت کرد! (۱ تیمؤسوس ۲: ۵، ۶) چونکه سهرؤک کاهینیکی ناوا له ئیمه دهوه شیتتهوه، پیرۆز و بی گلهی و بی گلاوی، له گوناځی جیاکرایهوه... دواي نهوهی پاکسازی بۆ گوناځی کرد له دهسته راستی گورهی دانیشته له بهرزایي دا! (عبرانیه کان ۷: ۲۶، ۱: ۳)

وه ک بینیمان له ئینجیل، کاتی که عيسای مهسيح له سهر زوی بوو، هندی کهس باوه پریان پي هیتا. نهوانه ی زانیان عيسای کتیه ځوش حال بوون زور. زانیان که بۆ هه زاران سال پیغه مبه رانی خدا خریکی راگه یانندی هاتنی مهسيح بوون، ئیستاش ده بین به چاوی ځویان! له نیوان قوتابیه کانی عيسای، ځویندین نهوانه ی به دواي خرم و براده ره کانیان ده گه پان و پنیان دهوتن، مه سیامان دوزیه وه!... نهوهی که موسا له تهورات و پیغه مبه رانی له سپاره کانیان له سهریان نووسیوه! (یوحنا ۱: ۴۱، ۴۵)

به داځه وه، زوربه ی نهوه کهسانه ی له کاتی عيسای ده زیان نه یانزی به راستی کتیه. بهو شیوه یه، نووسراوی پیرۆز راپده گه پي: نهوه له سهره تاوه له لای خدا بوو... وشه کهش بووه جهسته و له ناومان دا نیشه جی بوو... پرونایه کهش له تاریکی دا ده ره وشیتته وه و تاریکیه که تپي نه گه شت... نهوه له جیهان دا بوو، جیهانیس بهو بهدی هات، کهچی جیهان نه یناسی. "بۆ لای نهوانه ی ځوی هات، نهوانه ی ځوی پیشوازیان لی نه کرد!" (یوحنا ۱: ۲، ۱۴، ۵، ۱۰، ۱۱)

وه ک بینیمان زور کهس نهو نیشانه و موعجزانه یان بینی کهوا مهسيح کردی. عيسای به سهر نه ځوی و زریان و پوچی پیس و گوناځی و مردندا زال بوو، له گه ل نهوه شدا زوربه ی خه لک نه یانزانی عيسای کتیه له بهر نهوه ی شه يتان بیرانی کویر کرد. خه لکه که ده ستیان لی ددها به لام به راستی نهویان نه ده ناسی! وه ک پیغه مبه ریک له پیغه مبه رکان دایانده نا، به لام باوه پریان به وه نه بوو کهوا پری خدا له ناو نه ودا نیشه جی بوو.

سه باره ت به رابه ره ئایینه کانی جوله که، بینیمان که عيسایان ره ت کرده وه. زور زور هسودیان پي دهات، و له کوتاییشدا کوشتیان به کونکردنی دست و پي و له خاچ دانی! به لام خدا ناوا پلانی دانا بوو له سهره تاوه، مردنی مهسيح له سهر خاچه که به گویره ی پلانه پیرۆزه که ی بوو کهوا رایگه یانده بوو زور له وه پیش له سهر زاری پیغه مبه رانیه وه. له بهر نهوه، لهو شهوه ی کاهینه کانی عيسایان ده ستگیر کرد بۆ نهوه ی بیکورن، عيسای به په ترؤسی فرموی نهوه ی ویستی بیپاریزی، (آیا وا ده زانیت ناتوانم بانگی باوکم بکه م و زیاتر له دوازه له شکر فریشته م بۆ بنیریت؟ به لام ئیتر چۆن نووسراوه کان دینه دی، که ده لین بهو شیوه یه پیوسته روودات؟) (مه تا ۲۶: ۵۳، ۵۴)

عيسای ده یزانی بۆچی هاتوته سهر زوی. نهوا هاتبوو بۆ نهوه ی ژیانی بهخت بکات، بۆ نهوه ی ځوی بپړی بۆ گوناځی جی، ههروه که نهوه ی پیغه مبه ران رایانگه یانده زور له مه و پیش. عيسای هات تاكو به رخی قوریانیه که ی ئیبراهیم و همومو قوریانی ناژه له کان نیشانیان ددها له ودا جی به جی بیته. له بیرته دوايه مین شت چی بوو کهوا عيسای فرموی له سهر خاچه که پیش نهوه ی پوچی ته سلیم بکات به خدا؟ به لی، نووسراوی پیرۆز ده فرموی که عيسای به ده نگیکی به رزه وه هاواری کرد و فرموی، (ته او بو!) و مرد. که مرد، په رده ی شوینه پیرۆزه که ی په رستگا که دپا و بوو به دوو پارچه له سهره وه تا خواره وه. (یوحنا ۱۹: ۲۰ و مارقوس ۱۵: ۲۷، ۲۸) بۆچی عيسای هاواری کرد و فرموی، (ته او بو!) و بۆچی په رده ی په رستگا که دپا بۆ دوو پارچه، کهوا

په رده پيروترين شوين بو، له شويڼه خويڼي قورباني نازهلان ده پړژاند بو ټو هوي گونا داپوشي؟ خدا ټو په رده يه كرده دوو پارچه و عيساش رايگه ياند، (ته او بو!) بو ټو هوي هممو كه س بزاني كه به خويڼي عيسايه خدا له گونا هې نه وه كاني ټادم خوش ده بې و مافيان ده داتي له حزووري پيروزي خدا نيسته جي بن تاهه تا!

بهمردني، په روه رديگار عيساي مهسيح وشه كاني پيغه مبه ران و هيماي نيشانده ري قورباني نازهلې هيڼايه دي. وهك بينيمان، هلسانه هوي له پوژي سييه مدا به لگه يه كي پوون بو كه خدا قوربانويه كه ي قبول كرده وهك سزاي ته ووي گونا تاهه تا! عيساي مهسيح ته ووترين قوربانويه كه وا خدا به خلكي جيهاني به خشي، بو ټو هوي هر كه سيك باوه ري پي بكات له ناو نه چي، به لكو ژياني تاهه تاي هبيت!

ټيستاش بو ټو هوي چاو پيداخشانه وه كه مان ته ووي بگه ين له په يامي پيغه مبه ران، داواتان ده كه ين بو خويڼدنه هوي چن ټايه تيكي بنچينه يي و سه رسوپه يڼه ري كتيبي پيروزي خدا سه باره ت به قورباني ته ووي و كوڼايي، كه وا عيساي مهسيح دا ي كاتي خويڼي خوي پرشت له سه ر خاچه كه بو سزا دانه هوي گونا. نووسراوي پيروزي ده فهرموي: (عبرانيه كان ۱۰) ١ تهورات ته نها سييه ري شته باشه كاني داهاتوه، نهك وڼه ي ته ووي راسييه كان. له بهر ټو هوي به رده وام به همان قوربانويه كاني سالانه پيشكه ش ده كرڼه وه، هرگيز ناتواني ټوانه ته ووي بكات كه بو پرستن نزيك ده بنه وه. ٢ ټه گينا، ټايا له پيشكه شكردن نه ده وه ستان؟ چونكه ټه گهر خواپه رستان ته نها جاريك پاكبونه وه، ټيتر ويژداني گونا هيمان نامينيته وه. ٣ به لام له و قوربانويه دا سالانه ياده هوي گونا ده كرڼه وه. ٤ چونكه مه حاله خويڼي گا و بز گونا لابه ريت.

٥ له بهر ټو هوي كاتي مهسيح هاته ناو جيهان فهرموي: {قورباني و پيشكه شكرات نه ويست، به لكو له شيكت بو ټاماده كردم. ٦ به قورباني سووتاندين و قورباني گونا دلخوش نه بووي. ٧ ټينجا وتم: (ټه وها هاتم - وهك له سپاره ي پيچراو له سه رم نووسراوه - تاكو به خواستي ټو كار بكهم، ٨ ټه ي خدا).}... ٩ ټينجا فهرموي: {ټه وها هاتم تاكو به خواستي ټو كار بكهم.} ١٠ په كم لاده بات، تاكو دوهمه دابني. ١١ بهم خواسته به جاريك به هوي پيشكه شكردي له شي عيساي مهسيح پيروزي بووين. ١٢ هر كاهينيك هممو پوژييك راده وسيت و خزمه ت ده كات چندين جار همان قورباني ده كاتوه، كه هرگيز ناتواني گونا لابه ريت. ١٣ به لام ټم كاهينه كاتي قوربانويه كي كرد له جياتي گونا بو هممو كاتي، ټينجا له ده سه راسي خوداش دانيش، ١٤ له و كاتوه چاوه روانه، تاكو دوژمناني بخريڼه ته خته پي. ١٥ چونكه به يه ك قورباني، پيروزي كراواني بو هه رده م ته ووي كرد. ١٦ پوحي پيروزي شايه تيمان بو ده دات، چونكه دواي ټو هوي فهرموي: ١٧ {ټه مه ټو په يمانه يه كه له گه ليان ده يبه ستم، دواي ټو پوژانه خوداوند ده فهرموي: (فيكردنه كانم ده خمه ناو دلان، ١٨ دواي ده فهرموي: {هه رگيز يادي گونا هه كان و سه ريچيه كه يان ناكه مه وه.} ١٩ له كوي ليخوشبوني ټه مانه هه بيت، ټيتر قورباني بو گونا نايي.

٢٠ بويه برايان، له بهر ټو هوي متمانمان هه يه بو چونه ناو شويني هه ره پيروزي به خويڼي عيسا، ٢١ به ريگايه كي نوئ و زيندوو له ناو په رده دا بو ماني كرده وه، وانا جه سه ته ي خوي، ٢٢ هه روه ها له بهر ټو هوي كاهينيكي به رزمان هه يه به سه ر مالي خوداوه، ٢٣ با به دليكي راست به متمان هوي ته ووي باوه ر بچينه پيش خدا كه دلان پرژيندراو بيت تاكو له ويژداني خراب پاك بيته وه و له شمان به ټاويكي پاك شوډرا بيت. ٢٤ با بي راري ده ست بگري به دانپاناني هيوامان، چونكه ټو هوي به ليني داوه جي متمان هه يه. ٢٥ هه روه ها با ټاگداري يه كتر ي بين بو هاندان له سه ر خوشه ويستي و كاري چاك... ٢٦ چونكه دواي ټو هوي راستيمان ناسي، ټه گهر به رده وام بووين له هوي به ټه نه سه ت گونا بگه ين، ټه وا قورباني بو گونا ناميني، ٢٧ به لكو چاوه ريكردني حوكمداني ترسناك و ټاگري بليسه دار كه خه ريكه دزه كاني خدا ده خوات. ٢٨ ټو هوي سه ريچي تهوراتي موساي كردوه، بي به زه ييانه به شايه تي دوو يان سيان ده مرپت. ٢٩ به راي ټيوه شاياني سزاي چن خرابتره ټو هوي پيشلي كوري خوداي كردوه و خويڼي په يمان به پيس داده نييت كه پيروزي كردوه، سووكا به تيش به پوحي نيمه ت ده كات؟ ٣٠ چونكه ټه مه ده ناسين كه ټه مه ي فهرموه: {ټوله سندن هې من، منم سزا ده دم.} هه روه ها: {خوداوند حوكم به سه ر گه لي خوي ده دات.} ٣١ كه وته ناو ده ستي خوداي زيندوو ترسناكه.

(جا ټيمه چوڼ هه لېښ ته گهر پزگار يېه کی گه وره ی وه ک ټمه پشتگوږ ښخهين؟) (عبرانيه کان ۲: ۲)

به م ووشانه خودا ټاگاداری هر يه ک له ټيوه ده کاته وه ټمړ نه کهن تاکه پښتو پزگار بوون پشت گوږ ښخه، که له خوښی عيسای مهسيح دايه. هر که سيک د ژايه تی به رامبه ر قوربان يېه که ی بکات که خودا خوږ داويه تی، پيوسته بزانيټ که قوربانی تر نيه بو گونا ه، هيچ شتيکی تر نه ماوه جگه له دادوهری خودا، که وا بي به زه يی ده بيت! عيسای مهسيح قوربان يېه کی ته واوه که خودا خوږ به خوشی تاکو هر که سيک باوهری پي بينيت له ناونه چي به لکو ژيانی تاهه تايی هه بيت. له سه ر خاچه که عيسا فه رموی، (ته واو بوو!) و له بهر ټوهی عيسا ووشه ی خودايه – کاتي عيسا فه رموی، (ته واو بوو!) ټوا خودا خوږ بوو ده يفه رموو (ته واو بوو!) و پاش سي پوژ خودا عيسای هه لسانه وه بو ژيان، و بو جيهانی سه لماند که وا به ته واوی رازی بوو به قوربانی عيسا له پيناو گونا ه.

ټايا ده زانن عيسا سزای گونا هه کانی داوه؟ ټايا باوهرت وايه که عيسای مهسيح کاری پزگار کړنت بو ته واو کړد؟ يا خود هيشتا هول ده ده ی به کرده وه ی خوټ، خوټ پزگار بکه ی؟

تا جاری داهاتوو، خودا به ره که تدارت بکات کاتي بير ده که يته وه له مانای قولی مهسيح له سه ر خاچه که، کاتي فه رموی، (ته واو بوو!) (يوحه نا ۱۹: ۳۰)

گړنگترینی پرسیاره کانی ئەم وانیه:

۱. بۆچی پزگاری دهره که دهبوایه له ئاسمانه وه بیټ؟
۲. په نډیکي ئافریک ده لږی: ئەگه ر ئافره تیک ته شتیك ئاوی له سه ر سه ری خو ی دانا بیټ، ئایا ده توانی ته شتیکی تر بۆ که سیکی تر هه لگړی؟
۳. له بیره دوایه مین شت چی بوو که وا عیسا فه رمووی له سه ر خاچه که پیش ئه وه ی پۆحی ته سلیم بکات به خودا؟
۴. بۆچی عیسا هاواری کرد و فه رمووی، (ته واو بوو!)؟
۵. بۆچی په رده ی په رستگاکه دپا بۆ دوو پارچه، که وا په رده پیروژترین شوین بوو، له و شویننه ی خوینی قوربانی ئازهلان ده پرژاند بۆ ئه وه ی گونا ه داپۆشی؟
۶. ئایا باوه رت وایه که عیسیای مه سیح کاری پزگارکردنت بۆ ته واو کرد؟ یا خود هیشتا هه ول دده ی به کرده وه ی خوټ، خوټ پزگار بکه ی؟

پښتو ژبې د دوستی:

وه رزی خویننه وه ی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئهم خویننه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خهش کراوه ته.

به رهه م هینه ر: کۆمه له ی پښتو ژبې د دوستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org